

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχόλην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις την χόραν ημών ἀθηναίους και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀρίστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Εσωτερικού: Έτησια... 8,-
Εξωτερικού: Έτησια... 10,-
Εξαμηνος... 4,50
Τριμηνος... 2,50

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20'
Διά των Πρακτόρων, Έσωτερ. λ. 10. Έξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμώνται έκαστον λεπ. 25
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Όδος Εδουαίτου αρ. 33, παρά τὸ Βαρθολομαίον

Περίοδος Β'—Τόμος 20ος

Έν Αθήναις, 23 Μαρτίου 1913

Έτος 35ον.—Αριθ. 17

ἐάν τὰ ψηφοδέλτια προέρχονται ἀπὸ ἰσαρίθμους ἀγοραστὰς, διότι κάθε ἀγοραστὴς ἐν μόνον ψηφοδέλτιον δικάζομαι να στείλῃ) Διηγήσον τῆς Νεολαίας (κ' ἐγὼ λυποῦμαι, ἀλλ' αὐτὴ ἦτο ἡ κρίσις μου) Τογαίλλη Βότση (βέβαια, εἰς ἄλλους τὰ ἴδια θάπαντῆσαι; μπουρὲς νάλλοις ἰδέας εἰς κάθε τετράδιον;) Έξυπνο Έλαφάκι (μπρόβα 1 και περαστικά του ἀδελφοῦ σου) Μέλλοντα Έφευρέτην (ναί, εἰς ἐννοεῖ και στείλει του) Πολεμιστὴν τοῦ 21 (αὐτὰ δὲ εἶνε γνωστά καινούρια, δικὰ σου ὄλω) Μπουμπουλιναν (ἐστειλε) Κάμεν (βραβεῖον ἐστειλε) Δοβλιαν Έλληνοπούλιαν (ἐλαβα, εὐχαριστῶ, ἐστειλε) Νικήτριαν Έλλάδα (ἐλαβα και συμεροφώθη) Ολιβεραν Δύου, Ένθουοιῶδη Κυπριοπούλιαν κτλ. κτλ. Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἐλαβα μετὰ τὴν 12 Μαρτίου, θάπαντῆσαι εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

136ος Διαγωνισμὸς Δύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου (Δι λύσεις δεκαὶ μέχρι τῆς 5ης Μαΐου)

162. Δεξιόγραφος
Τὸ ἦμισυ μου πρόθεσις
Τὸ ἄλλο ἀποφράς
Καὶ ἔχει μετὰ τὸ σύνολον
Έν ὀνομα θεός.

Έστῆλη ὑπὸ τοῦ Δαφνοστεφούς Στρατηλάτου

163. Δεξιόγραφος Λογοπαικτικὸς
Έξ φωνήεντα ἐνώνεις
Μ' ἕνα σύμφωνον, ὡ λύτα,
Καὶ αὐτὸ ποῦ φανεροῦνεις,
Έξω ἀπὸ τὰς πόλεις ζῆτα.

Έστῆλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου Άγρα

164. Συλλαβόγραφος
Θέσει δύο μέλη μουσικά
Εἰς μέλος τοῦ προσωπίου,
Καὶ τὸν ἀρχαῖον τύραννον
Θὰ κάμης ἄνευ κόπου.

Έστῆλη ὑπὸ τῆς Συλφιδος

165. Στοιχειόγραφος
Έλλην ἀρχαῖος γλύπτης
Άλλάζει κεφαλήν,
Καὶ κάμνει προσορῆν μας
Τῶν Άγγλων ποιητῆν.

Έστῆλη ὑπὸ τῆς Νέλλε

166. Ἀσθήρ.
Νάντικατασταθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νάναγινοσκωνται: ὀριζοντίως φυτόν, καθέτως ζῶον, διαγωνίως δὲ ἀρχαῖος ποιητῆς και πέλαγος.

Έστῆλη ὑπὸ τῆς Ἡρωίδος τοῦ 21

167. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ εἰκόνας
—Μαρία, Νίκο, Ζανῆ, Γεώργι! τὰ μάθαιε;
—Τὴν πῆραμε!
—Ποιά;
—Μὰ σὰς τὴν εἶπα!

Έστῆλη ὑπὸ τῆς Σχοινοστολιστοῦ Κίου

168-172. Μαγικὸν Γράμμα
Τὴ ἀνταλλαγὴν ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλα τῶσαι λέξεις:

οἶκος, δίκη, κωφός, ὄξος, τόμος
Έστῆλη ὑπὸ Ἀγγῆς Σ. Τσολακίδου

173. Φωνηεντόλιπον
ππ - πθ - πρ - ν - χρ - ν

Έστῆλη ὑπὸ τῆς Έλευθερωθείσης Έλλάδος

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Χίλια δύο εὐχαριστῶ εἰς ἐκείνους ποῦ ἐψήφισαν τὸ ψευδώνυμόν μου Δαυλὸς τοῦ Κανάη.—Πανελλήνιος Πόθος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΑΓΩΝ"

Οὐτως βέβαιοι και περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον ὑποστηρίξεως τῶν, θερμῶς εὐχριστοῦμεν τοὺς ψηφισαντας τοὺς ὑποψηφίους μας. Τὸν ἀγαπητὸν "Θριάμβον" πληροφοροῦμεν ὅτι δὲν εἶμεθα νεκροί, ὅπως νομίζει, ἀλλ' εἰ χαίρομεν ἄρα ὕψιστον, τῶσον ἡμεῖς ὅσον και οἱ σύμμαχοί μας Σύλλογοι "Κυανοῦν Κόμμα, "Νίκη" και "Έλλάς".
Νέλλε, πρόεδρος (ΙΓ', 107)

Ελευθεροὶ Ἰουαννίται και Θεσσαλονικεῖς, Μακεδόνες και Ἡπειρώται. Σεῖς φιλελευθεροὶ Μικρασιαῖται και Θράκες! πάντες ψηφίσατε τὴν

ΑΝΑΓΕΝΝΗΘΕΙΣΑΝ ΕΛΛΑΔΑ

ἢς τὰς νίκας ἔστεφεν ὁ κλεινὸς στέφανος τῆς ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ ΔΟΞΗΣ

Ανταλλάσσω C. P. παναγαῦθον πρότιμὸν πολεμικὰ.—Έλλάς τοῦ Μέλλοντος, Λίμνην (Βύβλιας) (ΙΓ', 111)

Δοξαμένη Γαλανόλευκη, Γλυκισία Έλλάς και Ευάγγελος Ἀγαθὸς, ἐγκάρδια συγχαρητήρια!!! διὰ τὰ πρωτῆα!!! τῶν ψευδωνύμων σας εἰς Δημοψήφισμα.
Έλλάς τοῦ Μέλλοντος (ΙΓ' 112)

Ανταλλάσσω γραμματόσημα παντός εἴδους. Διεύθυνσίς μου εἶνε: Mr Georges Caramondani, Boite Postale No 120, Port-Saïd (Egypete). (ΙΓ', 113)

Εὐχαριστῶ, Ὀνειρώδες Βάις, διὰ τὰ συγχαρητήριά σου, εὐχόμενη θερμῶς νὰ σοὺ τὰ ἀνταποδώσω. Ὁμολογῶ ὅμως ὅτι δὲν ἀνεκάλυφα ποῖα εἶσαι.—Κερυραϊκὴ Ἄσρα.
Ανταλλάσσω Cartes Postales πανταχόθεν, καλλονάς. Διεύθυνσίς μου: Ἀθάνατα 1821-1912, Poste-Restante, Ὕδραν. (ΙΓ', 115)

Εὐγενεῖς ψηφοφόροι, θέλετε βραβεῖον ἐκλογέως; Ψηφίσατε τὰ ὑπὸ τοῦ "Θριάμβου" προτινόμενα ψευδώνυμα. Ἐκεῖ θὰ βρῆτε τὴν Ἀνασθηθεῖσαν Ἡπειρον, Ἑλληρικὴν Καρδίαν κτλ. Μὴ ψηφίζετε ποιητικὰ ψευδώνυμα! Ψηφίσατε ἐθνικά, πατριωτικά.
Ἡπειρώται!!! ψηφίσατε τὴν Ἀνασθηθεῖσαν Ἡπειρον.—Μαγειρικὸν Δυκώφως

ΑΗΤΤΗΤ' ΕΥΖΩΝΑΚΙ—ΕΛΛΑΣ ΕΠΙΒΟΦΩΡΟΣ
τὰ δύο αὐτὰ ψευδώνυμα ὁ κάθε ψηφοφόρος ὅς τὰ ἀσπρήσῃ ἀπὸ καρδίας, μ'ἀγάπη, μετ' ἐπιθυμίαν ὅτι τὰ δύο αὐτὰ μαζί σημαίνουν τὴν πατρίδα.

Στὸ ΑΗΤΤΗΤ' ΕΥΖΩΝΑΚΙ ποῦς τὴν ψῆφον θάγραψῇ ὁδοῦ εἰδείε στους ξένους τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴ!

Εἰσεῖ! Ποῦ μετὰ τὴ μάνα σας θέλετε νὰ ἐνωθῆτε—Ἔσεῖς! ποῦ πάλλει μέσα σας Καρδίαν Ἑλληνικὴν, ψηφίσατε—τῆς Ἑλληνίδος Μητροῦς τὸ γέννημα τ' ΑΗΤΤΗΤ' ΕΥΖΩΝΑΚΙ—Ποῦ εἰς δούλους ἄνοιξ' ἔφερε σὰν τὸ Χελιδονάκι, —Τὸ αἰμὰ τὸ θυσιάσε γιὰ τὴν Ὀνειρεμένην Ἑλλάδα—Κι' Ἀνεσθησε τὴν Ἡπειρον—ἀνάψτε μιά λαμπάδα Ἑλευθερίας Πρόμαχος ἔγινε, χωρὶς φόδο—και τὴν Ἑλλάδα ἔκανε Ἑλλάδα Ἑπιδοφόρο—Σ' αὐτὸ ἡ ὄδο ή Ἀμάραντος τοῦ Ἑλληρισμοῦ ἀνήκει—Βαστῆ τὴν Κωνόλευκο κι' ἀφήγει Κραυγὴ Ἡνίκη!

Δόστε, παιδιὰ, τὴν ψῆφον σας λευκὴ ὥσαν τὸ χιόνι σὸ σιτῆδος σας ἂν πάλλη Καρδίαν Ἑλληνικὴν στ' ΑΗΤΤΗΤ' ΕΥΖΩΝΑΚΙ και ποῦ και προχθές ἀκόμη ἀπάνω στὸ Μαρξάνι, στήν ΗΠΕΙΡΟ ἐκεῖ τὸν Τοῦρο πολεμιστὴν σὰ μόνον, σὰ νερὰ και λῆγρως τὰδέκρια μας ἀπ' τὴν σκληρὴν ἐκλαβιά
Άγνωστος Χ (ΙΓ' 120)

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ Ι ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΠΟΥΛΑ Ι ΔΩΠΡΟ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΝΙΚΗ,"
Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν: Πρόεδρος Ἀναγέννησις τοῦ 21, Ταμίας Πολυπόθητος Μακεδονία, Γραμματεὺς Ἀνακηθῆσια Έλευθερία, Σύμβουλοι Έλλάς τῶν Ὀνειρών, Αἰμοσταγῆς Κρήτη, Ναυτις τοῦ Αἰγαίου.—Διὰ Καταστατικὰ ἀπευθυντέον: Ἄνθος τῆς Ὑπομονῆς, Χαλκίδα.—Συνδρομὴ μηνιαία λεπτὰ 30. (ΙΓ' 109)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΝΙΚΗ,"
Ἰδρυθέντος παραρτήματος ἐν Ὑδρᾷ ἐξελέγησαν: Πρόεδρος Ἀθάνατα 1821-1912, Ταμίας Πιπίτσα Ράλλη, Γραμματεὺς Γρηγόριος Ἀρμυράνης. (ΙΓ' 110)

Αποχώρων τοῦ Συλλόγου "Θριάμβος", ἐγγράφομαι εἰς τὴν νικῶσαν "ΝΙΚΗΝ", Χρήστος Ζάχος, (ΙΓ', 122)

Ανταλλάσσω κάρτ-ποστάλ μετ' ὁποιοῦδήποτε δέχομαι τοῦ πολέμου, ἀποστέλλω τοπεία Ἀμερικανικὰ. Στάσις: George P. Damascos, 5 N. Fifth Avenue, Maywood-Illinois (America) (ΙΓ', 123)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

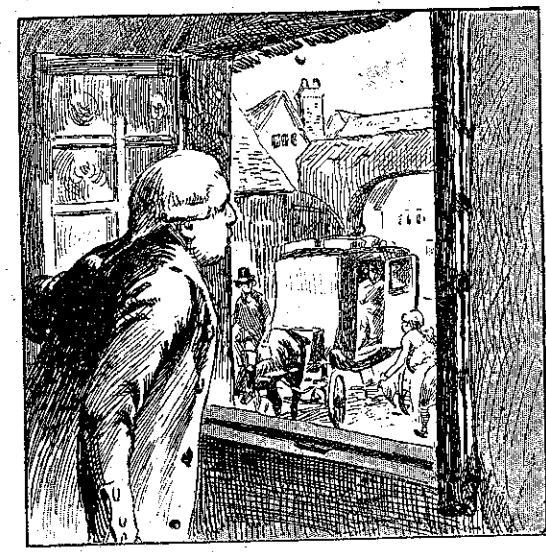
ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 13ου ΦΥΛΛΟΥ

ΑΗΘΝΩΝ: Έμ. Φλωρεντίας, Στ. Ι. Ζαχαρίου, Ἀτρόμητος Σωφράζεττα, Κούλα Ἀθ. Γεωργιάννη, Μυρσίνη Ἀμ., Ἀμπελοροβῆθ, Ἐλισάβετ Α. Καπέ, Τυχοδιώκτις, Εὐθύμιος Βοσκοπούλα, Ένδοξος Ἀκρόπολις, Ἀπολυσθὲν Ἰδεῶδες, Ἑλένη Γιαννάκου, Α. Ε. Φινάπουλος.
ΑΔΕΛΦΑΝΑΡΕΙΑΣ: Ἐλεόθεο Βλαχολεῖβαο.
ΑΜΕΡΙΚΗΣ: (Maywood) Γ. Π. Λαμάσκος, (9,10) (Chicago) Παναγ. Νικολιτσῆς (9,10), (Danville) Ἀμ. Ἀδάμης (9,10), Κ. Δ. Σαντῆς (9,10).
ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Γεώργ. Παπαδόπουλος (12).
ΑΡΓΟΥΣ: Ἀθαν. Α. Παναγιωτόπουλος.
ΒΟΛΟΥ: Γεώργ. Α. Χαλμαδοπούλου. Κυρ. Κ. Παπαδόπουλος, Ένθουσιῶδης Ἑλλην.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάσος Γ. Μαγαλιτόπουλος.
ΙΘΑΚΗΣ: Τάσος Γ. Παῖτης.
ΚΑΡΑΙΤΣΗΣ: Χρήστος Ἀναγνώστου.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἀντιῶδη Μπούκου, Ἀντιῶνη Κόλλα, Μαίρη Βασιλά, Αἴας Ν. Μουσοῦσης, Δωροθέα Κοσμητῶ, Ἰουλία Δουμπου, Ἀλεξάνδρα Α. Χαλικιῶς, Ἰωάννα Α. Γεωργιάννη, Σοφία Ν. Βλάση, Ἀναστασία Α. Βιτσεντίνη, Ἀγγελικὴ Α. Δραζίνος, Ἐλισάβετ Ι. Φεράκου, Ἀθῆνα Κ. Στρατή, Ἑλένη Κ. Στρατή, Ἀγγελικὴ Κ. Στρατή, Δομνίνη Σ. Τσόρη, Ἰουλίττα Γουζάλα, Καίτη Καλέρη, Νίτσα Καλέρη, Ἀγλαΐα Παπα, Καλλέργα Κατωπόδη, Ἀνθὴ Γιαννάτου, Γκαϊῆς Μάστορα, Ἀλεξάνδρα Δαλιάνου, Ἀγγελικὴ Μαυροῦ, Λουκία Ρουγγέρη, Θάλεια Σαροῦλη, Ἰωάννα Κομῶτη, Αἰματωτὴν Γουναροπούλου, Ἐλισάβετ Σπάθα, Ἑλένη Βετσάλη, Χρήστ. Γεω. Κάντα.

ΚΕΦΑΛΑΗΝΙΑΣ: Ἰωάννα Στ. Κοσμετάτου.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Κωνσταντῆ Α. Σοῦνη, Γεωρ. Σ. Κουτσουλέντης, Ἰωάν. Κ. Ἀναστασοπούλου, Μαρία Κ. Ἀναστασοπούλου, Παῦλος Ι. Δημητριάδου, Νικόλ. Βλ. Κόλιας, Γεωρ. Κ. Σούτσος, Καλλιόπη Ἀθ. Κίωνα, Μαρία Ι. Γεωργη, Θεοφ. Ἄν. Δαμασκηνός.
ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ: Ἡμιολία.
ΔΑΡΝΑΚΟΣ: Λεβῆνος Ε. Ζήνων.
ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ: Ένθουσιῶδης Κυπριοπούλα.
ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Ἡζὼ Σύρου.
ΟΔΗΣΣΟΥ: Μαρία Β. Κωντομανῶλη.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατριῶν Ναυτοπούλου.
ΠΑΦΟΥ: (Κότρου) Πουκτουλένια (12).
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΤ: Κατὴ Δημητριάδου (12) Οὐρανία Χανθῶ (12) Ἑλένη Σκοπελίτου (12), Αλκατερίνη Χρῆστου (12) Ἰουλίττα Κομμένου (12).
ΠΥΡΡΟΥ: Κωνστ. Γ. Παπαρηστοπούλου.
ΣΥΡΟΥ: Ἰωάν. Έμ. Πασσάς.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Κωνστ. Κουμαρῆς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Διόκη Λαφδινίου.
ΥΔΡΑΣ: Νικόλ. Π. Βασιλείου.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Στυρ. Ἀλ. Ζάχος, Γ. Α. Ἀληφαριμάκης, Γενναῖοψυχος Στρατηλάτης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐδρόνων ὀδῆν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρονομία και ἐκληρώθησαν οἱ εἰς τὰς τάσεις: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Α. ΒΙΤΣΕΝΤΙΝΗ ἐν Κερυραῖς, ΕΠΙ. ΦΑΩΡΑΚΗΣ ἐν Ἀθήναις, ΛΟΥΚΙΑ ΡΟΥΓΓΕΡΗ ἐν Κερυραῖς και ΓΕΩΡ. Σ. ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΝΤΗΣ ἐν Κορινθῶ οἱ ὅποιοι ἐνεργώθησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Ἀπριλίου.

«Ο Πίγκ ἀπὸ τὸ παράθυρον ἐβλεπε...» (Σελ. 127, στ. d)

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)

Ὁ Μπόμπης ὅμως, πολὺ ὀλιγωτέρων εὐχριστημένους, περιεφέρετο εἰς τὸ δωματίον του ὡς λεοντιδεῦ εἰς κλωθὸν, διερωτώμενος μήπως ὁ διδάσκαλός του ἐπρελάθη. Διατὶ νὰ κάθηνται ἀργοὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ξενοδοχεῖον, ἐνῶ ἔπρεπε τῶρ νὰ κυνηγοῦν τὸν Λωρᾶν και τὸν Πέρτενερ εἰς τὸν δρόμον;..

Μίαν στιγμὴν εἶδε τὸν Τσάρλεϋ ἐξετάζοντα μετὰ προσοχῆς κάτι δοχεῖα μετ' ἡρώματα, και κάτι μπουκαλάκια τὰ ὅποια τοῦ εἶχε φέρῃ πρὸ ὀλίγου ἕνας ὑπρέτης τοῦ ξενοδοχεῖου. Ἐμβρίξῃς τὰ μπουκαλάκια ν' ἐδοκιμαζε τὰ διάφορα χρώματα εἰς μίαν ἄκραν τοῦ θωρακίου. Εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὰς δοκιμάς του, διέταξε νὰ μεταφέρουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα εἰς τὸν σταῦλον και ἐκρῦψεν εἰς τὴν τσίπην του ἐπιμελῶς ἕνα μπουκαλάκι.

«Ζωγραφικὴ τῶρ!» ἐσυλλογιζέτο ὁ Μπόμπης.
Ὀρισμένως, ὁ δυστυχῆς Τσάρλεϋ ἦτο τρελλὸς γιὰ δέσμο!...
Ἄλλ' ἡ ἀφῆξις ἐνός νέου ταξιδιώτου, τὸν ὅποιον ὁ ψευδοξενοδόχος εἶχεν ἐξελεῖθῃ νὰ προῦπαντήσῃ εἰς τὸν δρόμον, τὸν ἔκαμε νὰ μεταβάλῃ γνώμην περὶ τοῦ διδασκάλου του.

Ὁ ταξιδιώτης ὁ ὅποιος εἰσῆρχετο εἰς τὴν αὐλὴν πεζός, σύρων ἀπὸ τὸν χαλινὸν ἕνα ἄλογον, δὲν ἦτο ἄλλος ἀπὸ τὸν Λωρᾶν, τὸ δὲ ἄλογον ἦτο ὁ Πέρτενερ!

Ὁ μικρὸς Τζόκεϋ ἠσθάνθη χαρᾶν ἀπεριγραπτῶν. Δὲν ἐνοουθεῖν ἀκομὴ ὄλον τὸ σατανικὸν σχέδιον τοῦ διδασκάλου του' ἐπανεύρισκεν ὄμως τὴν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, βλέπων, ὅτι αἱ προρρήσεις του ἐβγαίναν ἀληθιναί.

Νὰ ποῦ ἐφθασαν τὸν Λωρᾶν! Νὰ ποῦ ὁ Πέρτενερ εὐρίσκετο τῶρ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ξενοδοχεῖου ἐκείνου, τὸ ὅποιον προσωρινῶς διηθῦνον ὁ Τσάρλεϋ. Τί ἄλλο ἤθελον;

Ὁ μικρὸς Τζόκεϋ δὲν ἀμφιβάλλε τῶρ, ὅτι ὁ ἵππογυμναστὴς θὰ ἔπαιρνε πίσω τὸ κλοπιμαῖον ἄλλο, Ἄλλὰ τί ἐπερίμενε διὰ νὰ τὸ κάμῃ; Ἄντι νὰ ἐρμύθη κατὰ τοῦ κλέπτου, — ὅπως θὰ ἔκαμνεν αὐτὸς ἂν ἦτο εἰς τὴν θέσιν τοῦ διδασκάλου του, —

ὁ Τσάρλεϋ, ὑποκλιθῆς και γελαστός, ἐξετέλει τὰς διατάγας του!
Ἄ, νά! τῶρ παίρνει τὸν Πέρτενερ ἀπὸ τὸν χαλινὸν, διὰ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸν σταῦλον. Ὁ Λωρᾶν τοῦ συνιστᾷ τὸ ἄλογόν του. Καὶ μετ' ὀλίγον τοὺς χάνει και τοὺς δύο ἀπὸ τὴν αὐλὴν.
Προφανῶς ὁ κλέπτης δὲν εἶχεν ἀναγνωρίσῃ, τὸν ἵππογυμναστὴν. Τοῦ ἐφέρετο ὡς νὰ ἦτο πράγματι ὁ ξενοδόχος.
Ἐνύκτωσαν.

Οἱ δύο φυλακισμένοι, ὁ Πίγκ και ὁ Μπόμπης, δὲν εἰμποροῦν πλέον νὰ βλέπουν ἀπὸ τὰ παράθυρα τῶν τὰ συμβαίνοντα εἰς τὴν αὐλὴν.
Εἰς τὰς ὀκτώ, ἕνας ὑπρέτης τοὺς ἔφερε νὰ φάγουν, ἀλλὰ οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος ἐτίμησε πολὺ τὸ πλούσιον δειπνόν του. Καὶ οἱ δύο, διὰ λόγους διαφορητικῶς, ἦσαν ἀκούχοι.

Καὶ ὁ μὲν Πίγκ διότι ἐφοβεῖτο μήπως οἱ ὑπρέταις του, ἐπωφελούμενοι τῆς ἀπουσίας του, ἐληγάτου τὸ κατάστημά του—και τότε βέβαια, τὰ χρήματα παῦθη ἐκέρδιζεν ἀπὸ τὰς ἵπποδρομίας δὲν θὰ ἦσαν ἀρκετὰ νὰ τὸν ἀποζημιώσουν· ὁ δὲ Μπόμπης διότι ἐσυλλογιζέτο, ὅτι πολλὰ και σπουδαῖα θὰ συνέβαιναν ἐκείνην τὴν νύκτα, εἰς τὸ «Κόκκινον Λαγωνικόν.» χωρὶς νὰ εἰμπορῆ νὰ λάβῃ μέρος και αὐτός, νὰ

«Εἰσῆρχετο πεζός, σύρων ἀπὸ τὸν χαλινὸν ἕνα ἄλογον...» (Σελ. 133, στ. β.)

βηθήση εν ανάγκη τὸν διδάσκαλόν του. Μετ' ὀλίγον ὁ ξενοδόχος ἔπεσεν εἰς τὸ κρεβάτι του καὶ ἀπεκοιμήθη. Ὁ Μπόμπη; ὁμοῦς οὕτε κἀν τὸ ἐσυλλογιόθη.

Εἰς τὴν σιωπὴν τῆς νυκτός, ἡ φωνή αὐτοῦ, ἐξημένη ἀπὸ τὸν πυρετὸν καὶ τὴν κόπασιν, τῷ παρουσίαζε τὰς πλέον τρελλὰς καὶ ἀλλοκότους εἰκόνας.

Πότε ἔδλεπε τὸν γηραιὸν του διδάσκαλον νὰ φονεύῃ τὸν καλὸν Λωρὰν εἰς τὸν ὕπνον του. Πότε οἱ ἵπποι τῶν γελῶν καὶ τῶν συγκρουομένων ποτηρίων, ποῦ ἔφηναν ὡς τὸ δωμάτιόν του ἀπὸ τὴν κοινὴν αἴθυσαν τοῦ πανδοχείου, ἀνεκάλουν εἰς τὸν νοῦν του τὴν τρομερὰν σκηνὴν τῆς Γκλόδ Στάρ Τάβερν καὶ τότε ἐφαντάζετο ὅτι ὁ Τσάρλεϋ πίνει πάλιν καὶ μεθᾶ, χωρὶς νὰ συλλογίζεται οὕτε Πέρτενερ οὕτε τζόκεϋ... Ἐλογάριαζε τὰς ὄρας πῶς ἐπερνούσαν βραδύτατα, καὶ ὅσον ἐπροχωροῦσεν ἡ νύκτα, αἱ ἐλπίδες του ἐφρυγαν καὶ τὸν ἐκυριεῦεν ἀπελπίσις.

Ἦτο ἡ 28 Ἀπριλίου. Καὶ ἐλογάριαζεν, ὅτι δὲν εἶχε πλέον παρὰ ἕξ ἡμέρας διὰ νὰ φθάσῃ ἀγκαίρως εἰς τὸ Παρίσι!

Ἐξ ἡμέρας! Αἱ ὥραι, τὰ λεπτά, ἀκόμη καὶ τὰ δευτερόλεπτά του ἦσαν μετρημένα, καὶ ὁμοῦς ἦτο ὑποχρωμένος νὰ μένῃ ἐκεῖ ἀδρανῆς, ἀχρηστος, εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου τὸν εἶχαν κλειδῶσιν ὡς ὀχληρὸν ἢ ἐπικίνδυνον!

Τὸ βάφιμον.

Αὐτὰ ἐσυλλογίζετο, ὅταν ἐξοφῶν εἶδε μίαν σκιάν, κρατεῦσαν φανάρι, διχοχίζουσαν τὴν αὐλὴν καὶ διευθυνομένην πρὸς τὸ μέρος τῶν σταύλων.

Μετ' ὀλίγας στιγμᾶς, ἐστρέφετο τὸ κλειδί τῆς θύρας τοῦ δωματίου του καὶ ὁ Τσάρλεϋ εἰσῆρχετο μυτηριωδῶς.

— Λοιπὸν; ἠρώτηεν ὁ Μπόμπης ἐναγωνίως.

— Ὡλ ράϊτ, ντῆρα μπόϋ! ἀπεκρίθη ὁ ἵππογυμναστής. Ἦλθα νὰ σὲ πάρω. Ἐλα μαζί μου.

Ὁ μικρὸς δὲν ἐπερίμενε νὰ τοῦ ἐπαλαβῶσιν αὐτὴν τὴν διαταγὴν. Κατέθη ἀμέσως, ἀκολοῦθῶν κατὰ πόδα τὸν διδάσκαλόν του, ὁ ὁποῖος τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν σταῦλον.

Ἐκεῖ, περιεργὸν θέαμα παρουσιάσθη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του.

Εἰς τὸ παχνὶ τοῦ Πέρτενερ, γύρω γύρω, ἦσαν κερραμένα καμιά δεκαριά κερὰ καὶ δᾶδες, ποῦ ἐφώτιζαν τὸν σταῦλον ὀλόκληρον ὡς ἐν ἑορτῇ.

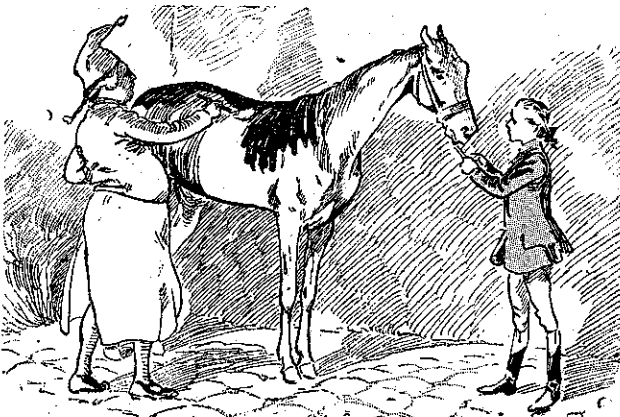
Εἰς ἓν κενὸν διάστημα, δίπλα εἰς τὸ ἄλογον, ἐξηπλωμένος ἐπὶ στρώματος ἄχρῳ, ὁ Λωρὰν ἐφαίνετο κοιμώμενος βραδύτατα.

Εἰς τὸ πάτωμα εὐρίσκοντο ἀραδιασμένα ἐπιμελῶς τὰ δοχεῖα ἐκεῖνα τῶν χρωμάτων, τὰ ὁποῖα τὸσον εἶχαν κινήσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ μικροῦ τζόκεϋ, ὁ-

Ἐφώτιζαν τὸν σταῦλον ὀλόκληρον ὡς ἐν ἑορτῇ... (Σελ. 134, στ. α')

ταν τὰ εἶδεν ἀπὸ τὸ παράθυρον. Καὶ ἐκεῖ κοντὰ τῶν ἑνα ψαλλίτι, ἓνα κτένι, καὶ διάφορα ἄλλα πράγματα, τῶν ὁποίων εἰς μάτην προσεπάθει νὰ ἐννοήσῃ τὴν χρησιμότητα ὁ Μπόμπη. Ὅταν εἶδε τὴν ἐκπληξίν τοῦ μαθητοῦ του, ὁ Τσάρλεϋ ἐξεφράγη εἰς ἄχρῳν γέλωτα.

Ἦρχισε νὰ βᾶψῃ τὸ ἄλογον... (Σελ. 134, στ. γ')

— Προσεγγίτε! τῷ εἶπε σιγᾶ ὁ Μπόμπης, δείχνων τὸν Λωρὰν ὅτι τὸν ξυπνίσετε!

— Ἐννοια σου καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος, ἀπεκρίθη ὁ Τσάρλεϋ γελῶν δυνατῶς. Ὁ κανάριος δὲν θὰ ξυπνήσῃ, παρ' ὅσα θελήσω ἐγὼ.

— Μπᾶ! ἔκαμεν ὁ Μπόμπης, σατιζόμενος καὶ φοβισμένος, νομίσας ὅτι τῶρα ἐννόησε τὸν σκοτώτατε;

— Ὅχι δά! ἀπεκρίθη ὁ ἵππογυμναστής. Πηγαίνω ἐγὼ φυλακὴ γι' αὐτὸν τὸν παλινῶρον;

— Μὰ ἐπιτέλους, ἰκέτευσεν ὁ μικρὸς, ἐξηγησέ μου, τί σημαίνουν ὅλα αὐτὰ;

Τότε ὁ Τσάρλεϋ ἤξιώσε νὰ διηγήθῃ εἰς τὸν μαθητὴν του τί καὶ τί ἔκαμεν, ἀφοῦ τὸν ἐκλείδωσεν εἰς τὸ δωμάτιον.

— Πρῶτα-πρῶτα, ἤρχισεν, ἐπερίμενε αὐτὸ τὸ κτήνος στὴν πέρτα, γιατί ἤξευρα ὅτι, ἀφοῦ ἤρχετο ἀπὸ τὸν δρόμον ὅπου τὸν ἀπαντήσαμε, θὰ περνούσεν ἀπὸ τὸ «Κόκκινο Λαγωνικό». Μόλις τὸν εἶδα, τοῦ χαρογέλασα τόσο γλυκὰ καὶ τὸν ἐχαίρετσα τόσο εὐγενικά, ὥστε τὸν ἔκαμα νὰ μὴ στῇ ἐξοχόχρῳ αὐτὸ, μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ καλοπεράσῃ. Καὶ αἰα τὸν εἶδα νὰ μπαίη στὴν αὐλὴν μετὰ τὸν Πέρτενερ, εἶπα μέσα μου: «Καὶ σ' ἔχω! καὶ τώρα, φίλαρχο μου, αἰ δὲν ἔχω!... Δὲν θὰ βγῆς ἀπὸ δῶ μέσα, παρὰ ὅταν καὶ ὅπως θελήσω». Ἐπειτα ἄρχισα νὰ τὸν περιποιῶμαι σὰν καλὸς ξενοδόχος, τῷ ἔδωσα νὰ περιδρομίησιν τὰ καλλίτερα φρεγὰ καὶ καταδέχθηκα μάλιστα νὰ τσοῦγκρῖσω μαζί του, ἀφοῦ ἔμωξ ἐφρίψῃ στὸ ποτήρι του μερικὲς στάλας ἀπ' αὐτὸ τὸ μπουκαλάκι τοῦ βλέπεις καὶ ποῦ ἔχει μέσα ναρκωτικὸν.

— Φαρμάκι δηλαδή; δίσκοφεν ὁ Μπόμπης, πάλιν τρομαγμένος.

— Ὅχι, ἡσύχασε, ἐξηκολούθησεν ὁ Τσάρλεϋ ἴσως ὑπνωτικῶς ἕνα γιαντρικὸν δηλαδή ποῦ ξέρω ἐγὼ τὴν συναγὴ του καὶ ποῦ μπορεῖ νὰ ποκοιμῆσῃ ἓνα ἄνθρωπον ἢ ἓνα ἄλογο εἰκοσιτέσσαρες ὄρες.

Στὴ δουλειά μου, βλέπεις, χρειάζονται καὶ τὰ μικρὰ αὐτὰ μυστικά!

— Ἔτσι μάλιστα! ἀνέκραξεν ὁ Μπόμπης, χερσοκροτῶν μὲ χιρᾶν. Δὲν ἔχουμε λοιπὸν τώρα παρὰ νὰ καταλλικέψωμε τὸν Πέρτενερ καὶ νὰ βροῦμε ἓνα πλοῖο γιὰ νὰ μᾶς πάη στὴ Γαλλία!

Καὶ ὁ μικρὸς ἐπροχώρησε πρὸς τὸ περιφρηον ἄλογον, εἰταίος νὰ τὸ ἴσῃ. Ἄλλ' ὁ Τσάρλεϋ τὸν ἐμπόδισε.

— Στάσου! δέταξε μετὰ τὴν βροντῶδη φωνήν δὲν εἶνε ἀκόμη ὄρα. Πρέπει νὰ κάμωμε πρῶτα καὶ κάτι ἄλλο. Στάσου λοιπὸν νὰ ἰδῆς!

Καὶ ἀμέσως ὁ ἵππογυμναστής ἐπῆγεν εἰς τὸ διπλανὸν διαμέρισμα κ' ἔλυσε τὸ λευκὸν ἄλογον τοῦ Μπόμπη καὶ ἀφοῦ τὸ ἔφερον εἰς τὸ φῶς, ἤρξασεν ἓνα χρωστήρα, τὸν ἐβούτησεν εἰς ἓνα δοχεῖον καὶ ἤρχετο νὰ βῆψῃ τὸ ζῶον μετὰ τὸ χροῶμα τοῦ Πέρτενερ. Ὁ Πέρτενερ ἦτο μαῦρος εἰς ὀλίγας στιγμᾶς λοιπὸν καὶ τὸ λευκὸν ἄλογο ἐγένετο ἀράνης!

Με θυμαστὴν δεξιότητα, ὁ Τσάρλεϋ, τὸν ὁποῖον αὐτὸ τὸ βάφιμον διεσκέδαζε πολὺ, διετήρησε μόνον μίαν λευκὴν κηλὶδα εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἄλογου, σὰν ἄστρο, καθὼς καὶ δύο μακρὰς γκέρτες, τὴν μίαν εἰς τὸ δεξιὸν ἐμπρόσθιον πόδι καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὸ ὀπίσθιον ἀριστερόν. Τοῦ οὐστρόπως μαυροβαμμένου, μετὰ ἄστρον του καὶ τὰς δύο λευκὰς περ κνημίδας, ὁ ἀραβικὸς ἵππος ὠμοιάζεν ἐντελῶς μετὰ τὸν Πέρτενερ. Ὁ δὲ ἵππογυμναστής συνεπλήρωσεν αὐτὴν τὴν ὁμοίωσιν, φαλλιδίσας ὀλίγον τὴν χαιτὴν καὶ τὴν μακρὰν οὐρὰν τοῦ ἀραβικοῦ. Κατόπιν, εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ἔργον του, ἔβαλε τὰ δύο ἄλογα τὸ ἐν πλεῖστον τοῦ ἄλλου, ἐπῆρε μίαν δᾶδα, ἔδωκε μίαν ἄλλην εἰς τὸν Μπόμπη, καὶ ὑπερῆφάνως ἀνέκραξε:

— Κύτταξε! — Θαυμάσια! εἶπεν ὁ μικρὸς τζόκεϋ, κατενθουσιασμένος μετὰ τὴν μετὰ-λόρησιν.

Ὁ Τσάρλεϋ τὰ συλλογίζεται ὅλα.

— Τώρα, ἐξηκολούθησεν ὁ ἵππογυμναστής, πιστεύω ὅτι ἀνόησες τὸ παιγνίδι μου. Ὁ ἀράνης τὸν Πέρτενερ, θὰ φύγῃ μαζί του, καὶ ὅταν θὰ ξυπνήσῃ ὁ κλέπτης μας, θὰ βρῇ τὴν θέσιν του τὸ βαλμένο. Ἄν, ὅπως εἶνε πολὺ πιθανόν, δὲν ξέρῃ ἀπὸ ἄλογα, δὲν θὰ ἐννοήσῃ διόλου τὴν ἀντικατάστασιν καὶ θὰ φύγῃ διὰ τὴν Γαλλίαν μετὰ τὴν ἰδέαν ὅτι ἔχει τὸν Πέρτενερ. Ἄν ὁ καιρὸς διατηρηθῇ καλός, ὁ ἀνόητος θὰ μείνῃ εἰς τὴν πλάνην του ἕως τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Ἄν ὁμοῦς βρεθῇ ἢ ἂν τὸ ἄλογο παραίτησῃ... ἔ, τότε πᾶ δὲν ἐγγυῶμαι!

— Ἄν ὁμοῦς, κατὰ τύχην, τὸ ἐννοήσῃ ἀμέσως; ἠρώτησεν ὁ Μπόμπης, ἀκόμη ἀνήσυχος.

— Τότε, ἀπεκρίθη ὁ Τσάρλεϋ, δίδων εἰς τὸν ἀέρα μίαν γερὴν γροθιάν, θὰ εἶμαι ἐγὼ ἐδῶ καὶ... ὅζ τῷ μιλῶ!

Ὁρισμένως ὁ Τσάρλεϋ, ὁ διαβολάνθρωπος, τὰ ἐσυλλογίζετο καὶ τὰ προσέβλεπεν ὅλα. Ὁ Μπόμπης ἠμποροῦσε πλέον νὰ εἶνε ἐντελῶς ἡσυχος!

Ἦ νύκτα ἐπέεσε μετὰ αὐτὰς τὰς προετοιμασίας καὶ ὁ ἥλιος ἄρχισε νὰ χρυσῶνῃ τὰς στέγας τῆς αὐλῆς.

— Ὅζ βροῦμε βέβαια κανένα βαρκάρη ἢ κατῆ, ποῦ θὰ δεχθῇ νὰ σὲ περάσῃ στὸ Καλαί, μίστερ Μπόμπη! εἶπε τότε ὁ ἵππογυμναστής. Εἶνε ἡ ὄρα ποῦ μαζεύονται ὅλοι στὴν προκυμαία.

Ἀφοῦ ἐσέλλωσε τὸν Πέρτενερ, ὁ Τσάρλεϋ ἔβγαλε τὴν στολήν τοῦ ξενοδόχου καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον μετὰ τὸν μαθητὴν του καὶ μετὰ τὸ ἄλογο.

Ἄλλὰ μόλις ἔκαμαν ὀλίγα βήματα, ὁ ἵππογυμναστής, κτυπῶν τὸ μέτωπόν του, ἀνέκραξε:

— Μπρέ! κάτι ξεχάσαμε!

— Τί πράγμα! ἠρώτησεν ὁ μικρὸς, ἐκπληγτός.

— Τὰ χρήματά σου, ἀνόητε.

— Ποῖα χρήματα; Δυστυχῶς δὲν ἔχω πιά χρήματα, μίστερ Τσάρλεϋ!

— Δὲν ἔχεις πιά χρήματα, ἔ, ἀτὰρ μὴ; Ἐλα ἐδῶ! ἔλα γρήγορα δῶ!

Ἐπῆρε τὸν Μπόμπη ἀπὸ τὸ χεῖρ καὶ χωρὶς ἄλλην λέξιν, τὸν ἐπανέφερον εἰς τὸν σταῦλον, ὅπου ὁ Λωρὰν ἐξηκολούθησε νὰ κοιμᾶται βραδύτατα.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ'ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΝΑ, ΤΙ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΧΑΣΑΜΕΝ!..

Ἀγαπητοί μου,

ΤΑΝ ἦτο εἰς τὴν ἡλικίαν σας, ἡ Αὐτοῦ Βασιλῆος ἡ Ἰψὴ λὸ γη λὸ πρίγκιψ Χριστόφορος, ἦτο συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως. Εἶχε συστάσῃ εἰς τὴν Μητέρα Του τὸ περιοδικόν μας ἢ τότε ἑλληνικὴν παιδαγωγόν του, δεσποινίδος Ἰουλίαν Σωμάκη, (ἡ ἰδία ποῦ μετέφρασε, καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Βασιλίσσης, καὶ τὸν «Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης», τὸν ἐκδόθηνα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως»), καὶ ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἔστειλε τὸν γραμματικὸν Ἰησὺ κ. Γ. Λαμπράκη, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνέγραψε. Ὁ βασιλικὸς μας συνδρομητὴς ἐδιάβαζε τὴν Διάπλασιν μετὰ μεγάλην του εὐχαρίστησιν κ' ἐνδιαφέροντα ζωηρῶς δι' ὅλα τὰ κατ' αὐτὴν. Ἦτο τότε ἡ ἐποχὴ ποῦ ἔδινε κ' ἔπαιρνε ὁ Ἀναστάσιος, ὁ πανύψηλος ψυχογιός, μετὰ τὰς «Κυριακάς» καὶ τ' «Ἀλλογοπαίγνια» του καὶ ἐπιθυμία ὄλων τῶν συνδρομητῶν ἦτο νὰ τὸν ἴδωσιν, νὰ τὸν γνωρίσωσιν. Αὐτὴν τὴν ἐπιθυμίαν εἶχε, φαίνεται, καὶ ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος. Καὶ μίαν ἡμέραν ποῦ ἓνας νεαρὸς ὑπάλληλος τῆς Διαπλάσεως, ὑψηλὸς καὶ ἀμούστακος, ὁμοιάζων μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀναστασίου, ἐστάλη εἰς τὸ Παλάτι διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὴν συνδρομήν, ὁ μικρὸς Χριστόφορος ἔτυχε νὰ τὸν ἴδῃ μίαν στιγμὴν περιμενόντα εἰς ἓνα διάδρομον καὶ ἀμέσως ἔτρεξε περ-χαρῆς νὰ καλέσῃ τὸ ἄλλο μικρότερον βασιλόπουλο, τ' ἀνεψιάκι του, καὶ νὰ τοῦς τὸν δεῖξῃ, ψιθυρίζων:

— Νά, ὁ Ἀναστάσιος τῆς Διαπλάσεως!..

Μετὰ οὗτὸ τὸ ἐνδιαφέρον, φυσικὸν ἦτο νὰ θελήσῃ ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος νὰ λάβῃ μέρος καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς. Τὸ εἶπεν εἰς τὴν παιδαγωγόν του, ἢ ὁποῖα παρεκάλεσε τὴν Βασιλίσσιν νὰ

ζητήσῃ τὴν ἀδειαν τοῦ Βασιλέως. Ἄλλ' ὁ Βασιλεὺς δὲν τὸ ἐπέτρεψε.

— Ὅχι, εἶπεν εἰς τὸν υἱὸν Του. Ἄν λάβῃ μέρος εὐ, τὸ Βασιλόπουλο, εἰς τοὺς Διαγωνισμούς τοῦ περιοδικοῦ, θὰ δεικνῶσιν ἄλλα παιδιὰ. Διότι εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ χαρισθῇ ὁ ἐκδότης καὶ νὰ σὲ βραβεύσῃ, χωρὶς νὰ εἶσαι καὶ ὁ καλλίτερος. Ἄλλὰ καὶ ἂν δὲν χαρισθῇ, πάλιν δὲν θὰ τὸν φέρῃς εἰς δύσκολον θέσιν; Καὶ ἂν ἀποφασίσῃ νὰ βραβεύσῃ δικαίως τὸν καλλίτερον, καταδέχεται σὺ, τὸ Βασιλόπουλο νὰ ἔλθῃ εἰς καλύτεραν θέσιν; Ἐκτός ἂν πράγματι θάπαντῆς εἰς τοὺς Διαγωνισμούς καλλίτερος ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα παιδιὰ. Ἄλλὰ εἰμπορεῖς νὰ εἶσαι βέβαιος διὰ τοῦτο;

Ἴδου διατί ἡ Α. Β. Γ. ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος, κατὰ τὰ ἕξ ἢ ἑπτὰ χρόνια ποῦ διετέλεσε συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως», δὲν ἔλαβε ποτὲ μέρος εἰς τὴν κτήνην τοῦ περιοδικοῦ. Αὐτὸ τὸ ἀνεκδοτόν, τὸ ἐλάχιστον ἐπεισόδιον, τὸ ἀσημκνόν, δὲν εἶνε μολοντοῦτο ἱκανὸν νὰ μᾶς δεῖξῃ ὅλην τὴν λεπτότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως μας; Ἐπρόσεχε, βλέπετε, καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα. Νὰ μὴν ἀδικηθῇ κανεὶς, εἰς τὸ παραμικρόν. Ἴδου ἡ αἰωνία Του φροντίς. Καὶ τὰ ἐσυλλογίζετο, τὰ προέβλεπεν ὅλα. Εἶδατε τί θαυμασίους συλλογισμούς ἔκαμε, διὰ νὰ δεῖξῃ εἰς τὸν υἱὸν Του, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν παιδικόν του ἐκείνον πόθον;... Μικρὸν πράγμα καὶ, ἀλλ' ἀπὸ αὐτὸ τὸ μικρόν, ποῦ ἔτυχε νὰ γνωρίζωμεν, εἰμποροῦμεν νὰ φαντασθῶμεν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, ποῦ ἀγνοοῦμεν, ἀλλὰ τῶν ὁποίων βλέπομεν τὰ ποτελέσματα. Ἐτσι ἀνέφραξεν ὁ Βασιλεὺς-Πατήρ τὰ παιδιὰ Του, ἔτσι τὰ εὐνοήθικεν ἀπὸ μικρὰ εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἔτσι τοὺς ἔδειχεν τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος, ἓνα δρόμον ἀκαθάρτη κ' ἐπίκουρον τῶν δεινῶν βασιλόπουλα ὅσον καὶ διὰ τοῦς ἄλλους.

Εἶδατε; Ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος εἶχε καὶ αὐτὸς σὰν παιδί, μίαν ἐπιθυμίαν: Νὰ στείλῃ ἔξωφρα τὰς λύσεις του εἰς τὴν Διάπλασιν, νὰ διαγωνισθῇ δι' ἓνα βραβεῖον καὶ νὰ τὸ πάρῃ. Τί ἀπλοῦσταρον; Ἄλλος Βασιλεὺς-Πατήρ, ὀλιγώτερον προσεκτικὸς κ' εὐσυνείδητος ἀπὸ τὸν Βασιλέα Γεώργιον, θὰ τὸ ἐπέτρεπεν. Ἄλλ' ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, τὸ πρῶτον τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Πατρὸς, εἶπεν ὄχι. Ὅχι, διότι θὰ δεικνῶσιν ἄλλα παιδιὰ. Ὅχι, διότι ὁ ἐκδότης θὰ εὐρεθῇ ἴσως εἰς δύσκολον θέσιν... Τί λεπτότης, τί εὐγένεια, τί ἀγαθότης! Νά, τί Βασιλέα ἐχάσαμεν ἀπὸ τὴν σφαιρὴν ἐνὸς παρὰφρονος! Ἄς μᾶς παρηγορῇ τουλάχιστον ἡ ἰδέα, ὅτι τὰ αἰσθηματὰ Του τὰ εὐγενῆ καὶ μεγάλα, τ' ἀληθῶς βασιλικά, διὰ τῆς ἀνατροφῆς αὐτῆς, τὰ μετέδωκεν εἰς τὰ Παιδιὰ Του!...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΕΚΡΗΚΤΙΚΟΝ ΚΡΑΝΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΛΗΑΤΣΟΥ

Κάθε βράδυ, εις τὸ Ἰπποδρόμιον, ὁ Παληάτσος Πίντος δίδει παραστάσεις, με τὰς ὁποίας μικροὶ καὶ μεγάλοι ξεκαρδίζονται ἀπὸ τὰ γέλια. Φορεῖ ἕνα ψευτικὸν κρανίον ἐκρηκτικόν. Ὡστε κάθε φορὰν ποῦ ὁ σὺντροφός του Μπί-Μπό-Μπού τοῦ δίδει με τὸ μαστοῦνι του μίαν κατακεφαλίαν, ἀκούεται ἔξαφνα ἕνας δυνα-

τὸς κρότος σὺν κανονίᾳ. Σωστὴ ἔκρηξις! Ἐνα βράδυ, μετὰ τὴν παραστάσιν, ὁ Πίντος, βιαζόμενος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπίτι του, ἐλησμόνησε νὰ βγάλῃ τὸ ψευτικὸν κρανίον του. Συνέβη λοιπὸν, εἰς ἕνα ἐρημικὸν δρόμον, νὰ τὸν παρακολουθήσουν δύο ἀπάχηδες, ἀποφασισμένοι νὰ τὸν κτυπήσουν καὶ νὰ τὸν ληστεύσουν.

Ὁ δυστυχὴς Πίντος θὰ τὴν πάθαινε γὰρ καλὰ, διότι ἐκείνην τὴν ὥραν εἰς τὸν δρόμον δὲν ἦτο ψυχή. — Νὰ τὸν κτυπήσουμε ἔξαφνα ἀπὸ πίσω, εἶπεν ὁ ἕνας ἀπάχης, γιὰτὶ ἂν τὸν ρωτήσουμε τί ὥρα εἶνε θὰ ὑποπτευθῇ. — «Ναί, καλὰ λές!» ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος. Καὶ πρῶτα δὸς του μιά με τὸ χέρι σου

καὶ πέταξέ του τὸ καπέλο! ἔπειτα τοῦ καταφέρνεις μιά δυνατὴ μαγκουριά στὸ κεφάλι. Σίγουρα θὰ πέσῃ κάτω. Τὸν γούνομε τότε, κι' ἀπὸ δῶ πᾶν οἱ ἄλλοι!» Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον. Ὁ ἀπάχης τὸν πλησιάζει ἀπὸ πίσω σιγά-σιγά, τοῦ πετᾷ πρῶτα τὸ καπέλο καὶ ἔπειτα τοῦ δίνει κατακέφαλα μιά μαγκουριά, τόσο δυνατὴ,

ποῦ θὰ μπορούσε γὰρ σκοτώσῃ καὶ βῆδι... Μποῦμ! ἀντηχεῖ ἔξαφνα ἡ δυνατὴ κανονιά. Τί κακὸ ἦταν ἐκεῖνο; Ὅλα τὰ σκυλιὰ τῆς γειτονείας ἀρχίζουν νὰ γαυγίζουν. Τρέχουν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς διπλανοὺς δρόμους, τρέχουν καὶ οἱ χωροφύλακες. Τρομαγμένοι οἱ ἀπάχηδες, τὸ βάζουν στὰ πόδια. Οἱ χωροφύλακες τοὺς

κυνηγοῦν. Καὶ σὲ λίγο τοὺς πᾶνουν... Μετὰ δέκα λεπτά ἦσαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὅπου τοὺς ἐπερίμενε τὸ θύμιά των. ὁ παληάτσος Πίντος, εὐτυχῶς ἀβλαβής. Μόλις τοὺς εἶδε, τοὺς εἶπε: »Μοῦ ἐσπᾶσατε ἕνα μεγάλο φύλλο. Σᾶς εὐχαριστῶ!» Καὶ τοὺς ἔδωσε τὸ χέρι του. **Λ. ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ**

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Η ΕΞΑΤΜΙΣΙΣ

[Δράμα εἰς πράξεις τρεῖς]

ΠΡΑΞΙΣ Α΄

ΣΚΗΝΗ Α΄

Ὁ Α. — Τάμαθες; Ὁ Στέλιος πέθανε!
Ὁ Β. — Μπα τὸν καυμένο! μπα τὸν καυμένο! (δάκρυα.)

ΣΚΗΝΗ Β΄

Ὁ Α. — Τὰ συχρήματα μου. Δὲν πέθαν' ὁ Στέλιος, τὴ γλύτωσε. Λιγοθυμιά ἦτον.
Ὁ Β. — «Α! δοξασι ὁ Θεός! (ἐκδήλωσις χαρᾶς.)»

ΠΡΑΞΙΣ Β΄

ΣΚΗΝΗ Α΄

Ὁ Α. — Δὲν μπερσε νὰ βροτάξῃ ὁ καυμένος ὁ Στέλιος. Πέθανε.
Ὁ Β. — Μπρέ, τὸν κακομοίρη!... (χωρὶς δάκρυα.)

ΣΚΗΝΗ Β΄

Ὁ Α. — Πεῦ νὰ σταῖ λέω. Ζωντάνεψι πάλι ὁ Στέλιος!
Ὁ Β. — Μωρὲ αὐτὸς εἶνε ἐφτάψυχος! (μειδιάμα.)

ΠΡΑΞΙΣ Γ΄

ΣΚΗΝΗ ΜΟΝΑΔΙΚΗ

Ὁ Α. — Τούτῃ τῇ φορᾷ, σῶθηκαν τὰ φέμματα. Πάει γιὰ καλὰ ὁ Στέλιος. Ζωὴ σὲ λόγου μας.
Ὁ Β. — Ὁχ ἀδερφέ, ἄλλη κουβέντα δὲν ἔχεις πιά νὰ κάνης; Ἡ ὥρα του ἡ καλὴ!

(Αὐλαία)

Α. ΓΡ. Κ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ὁ Δαντών, εἰς τὸν δῆμιον ποῦ τὸν ἐμπόδιζε νὰ σπασθῇ τὸν συγκατάδιόν του Ἐρώλ ντὲ Σεσσέλ: «Ἐλα, καὶ δὲν θὰ

ἐμποδίσῃς τὰ κεφάλια μας νὰ φιληθοῦν, σὸ ἔτιο καλὰθι!» Καὶ τὴν ὥραν ποῦ θ' ἐναρατομαίτο, προσέθεσε: «Νὰ δεῖξῃς τὸ κεφάλι μου εἰς τὸν λαόν. Ἀξίζει τὸν κόπον!» (1759-1794).

«Θὰ ἦτο μέγα ἄδικον νὰ κοπῇ καὶ αὐτὴ, ἀφοῦ δὲν ἐπρόδωσε κανένα!» — Ὁ Ἄγγλος καγγελάριος Θωμᾶς Μόρος, σηκώνων τὴν γενειάδα του, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ δεχθῇ τὸ πλήγμα τοῦ πελέκους. (1480-1535).

«Ἐνικήθην ὑπὸ τοῦ χρόνου, ὑποκίπτω εἰς τὰς προσβολὰς σου», στίχος τοῦ Μαλέριμπ, ἀπαγγελλόμενος ὑπὸ τοῦ Μπενουαλὼ ἐπὶ τῆς ἐπιθανάτου του κλίνης. (1636-1711).

«Χειροκροτήσατε! Ἡ κωμωδία ἐτελείωσεν!» Αὐτοράτωρ Αὐγυστος (63 π. Χ.—14 μ. Χ.).

ΝΕΚΡΙΚΗ ΩΔΗ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΑ ΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟ Α΄

—Στὸ δαφνοστολισμένον Του τὸ φέρετρο
Μᾶς φέρανε τὸ Βασιλιᾶ νεκρό!
—Ὁ Νέα Ἑλλάδα μας! Τῆς Μοίρας Σου
Νὰ ποῦμε ὅλοι ἐνωμένοι τὸ πικρὸ
Ποτήρι, τοῦ πατέρα μας νὰ κλάψεις
Τὸ θάνατο, μακρυὰ μας, πρώτη ἔσθι
Στὴν ἀγκαλιά Σου ἀσκλάδωτη,
Καὶ με τὰ χέρια ἐλεύθερα
Νάν τότε θάψεις
Τὰ δάκρυα τῆς Σικλαδίας πρὶν πάψεις,
Μὲ θλίψης κλάμμα, πρώτη ἔσθι,
Λυσι-
κομη νάν τότε κλάψεις,
Τῆς Μοίρας Σου εἶτανε γραφτό!
—Γραφτό Μας εἶτανε, ἄχ, γλυκεῖά μας Μάννα,
Στὸ δρόμο Σου τὸν τόσο ζηλευτό,
Νάκούσεις νεκρικὸ τῆς Νίκης τὸν Παιᾶνα,
Τῇ Δόξᾳ Σου νὰ κρούει ἡ Καμπάνα
Τοῦ αἰώνιου χωρισμοῦ Του, ὦ Ἑλλάδα μάννα!
—Γιὰ Ἐκείνονε ἔπου μᾶς παρηγοροῦσε
Τόσες φορές, μ' ἀγκάθινο τὸ Στέμμα!
Στὶς πίκρες μας ροδόσταμο εἶχε μέλι,

Καὶ τῆς καρδιάς του ἡ πίκρα πάντα γέλι
Γιὰ μᾶς, παιδιὰ του, ἀδέλφια ποῦ θαροῦσε,
Γιὰ μᾶς ὅλη ἡ Στοργὴ ἐγίνηκε αἷμα!
—Λίγοι στὸν Κόσμο, σὺν Αὐτόν, Πατέρες
Παιδιὰ καὶ ἀδέλφια Του ἔλους μᾶς θαροῦσε,
Καὶ ὅσες Του οἱ χώρες, τόσες θυγατέρες!
—Καὶ οἱ Πέτρες κλάψετε,
Καὶ οἱ Βρυσούλες δακρυσημένες,
Χαροκαμημένες,
Ποτές μὴν πάψετε!
Τέτοιονε Βασιλιᾶ νὰ κλέμε,
Δὲ φτάνουμε οἱ Ἄνθρωποι! Λέμε
Τὸν πόνο μας ἐμεῖς,
Περαστικοὶ διαβάτες μᾶς στιγμῆς,
Μὰ δὲν τοῦ φτάνει,
Τοῦ Ἄνθρώπου ἡ θλίψη, σὺν πεθάνει
Τέτοιος ἕνας Πατέρας, νάν τὸν κλάψει
Ὅλη τοῦ πρέπει ἡ Πλάση, δίχως
Μηδὲ τοῦ Φλοίσβου ἢ τοῦ ψιθύρου ὁ Ἦχος
Μερδνυχτα, στιγμὴ χωρὶς νὰ πάψει!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

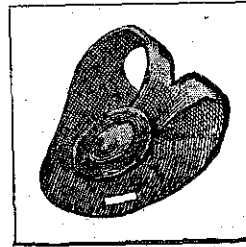
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Λευκὸν πένθος

Οἱ κάτοιχοι τοῦ Θιβέτ, ὅταν ἔχουν πένθος, φοροῦν ἐνδυμασίαν κατάλευκον καὶ δὲν ἐξερχονται ποτέ χωρὶς νὰ κρατοῦν μίαν μεγάλην βεντάλιαν, ἢ ὅποια τοῖς χρησιμεύει διὰ νὰ σκεπάζουν τὸ λυπημένον των πρόσωπον. Καὶ εἰς ἄλλας χώρας ἐπίσης τὸ λευκὸν εἶνε τὸ χρῶμα τοῦ πένθους.

Ὀπτικὴ ἀπάτη

Δὲν νομίζετε, ὅτι ἡ εἰκὼν αὐτῆ παριστᾷ καπέλον γυναικεῖον, νέον, παραδόξου σχήματος... τῆς μόδας; Καὶ ὅμως δὲν εἶνε παρὰ ἡ φωτογραφία ἑξῆς, ληφθεῖσα ἀνωθεν ἀκριβῶς τῆς λαθῆς. Ἐτοι φαί-

νεται ἕνα ξίφος, ὅταν τὸ κυτάξῃ κανεὶς ἀπὸ πάνω!

Ταχυδακτυλουργία

Πῶς εἰμπορεῖτε κρατοῦντες ἕνα σπάγον με τὸν ἀντιχειρᾶ καὶ τὸν δείκτην καθὲ χειρὸς, νὰ δέσετε ἕνα κόμβον εἰς τὸ μέσον, χωρὶς νὰ φέρετε τὰ δύο ἄκρα τοῦ σπάγου;
Ἡ λύσις εἶνε ἀπλουσιάνη. Σταυρώσατε τοὺς βραχίονας πρὶν πιάσετε τὰ δύο ἄκρα τοῦ σπάγου, καὶ ἔπειτα ἔσταυρώσατέ τους. Ὁ κόμβος θὰ εὐρεθῇ καμωμένος.

Ἑβδομαδιατοὶ Διαγωνισμοὶ

α') Παίγνιον

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλλοντος Ἐφευρέτου.

ΠΑΑ	ΚΥΜ	ΚΙ	ΡΑ
ΚΑΕΙ	ΜΑΝ	ΓΙ	ΔΟ
ΑΥ	ΛΟΝ	ΛΟΣ	ΔΟ
ΘΑ	ΛΙ	ΒΑ	ΝΟΝ

Νὰ συναρμολογηθοῦν οἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰ ποτελεσθῶν τὰ ὀνόματα τεσσάρων μουσικῶν ὀργάνων.

β') Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σεινητευμένης Ἑλληνοπολίτας I. f.t t.j...s e...t.r s. m..e

Νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ γαλλικὴ αὐτῆ φράσις.
Ἀλλοσις: Αἱ λύσεις—δωρονήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται ὑπὸ ἐνὸς μόνου δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 15ου φύλλου

α.) Ὁ παππεῦς τοῦ Γιάννη σχηματίζεται εἰς τὸ χέρι του.—β.) Εὐ τὸ σῶμα ἔχειν καὶ τὴν ψυχὴν.

Ιδε τον Όδηγόν του Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών Συνδρομή του Κεφ. Β

Η ΣΑΥΡΑ

Το δροσερό άεράκι του δειλινοῦ θωπεύει ελαφρά τὰ λουλούδια τῶν κάμπου καὶ τὰ σμίγει μὲ τὰ χορτάρια σὲ χίλιους κυματισμούς. Τὰ δένδρα κ' οἱ θάμνοι ἀνακουφίζονται, τὰ πουλιὰ φαιδρὰ ψάλλου ἀτέλειωτα τραγούδια καὶ ὁ κάμπος ὀλος ζωντανεμένος, ἔχει μιά ὄψιν ἀπέραντης χαρᾶς.

Κι' ὁμως κ'εἰ κάτω νά, σὲ μίαν ἀκρῆ τὰ χορτάρια στυνάζουν. Ξαπλωμένη ἐπάνω τους μιά σαύρα ξεψυχᾷ ἀργὰ καὶ μαρτυρικά. Ἐνα παιδί, — ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ σκληρὰ καὶ κακομαθημένα παιδιά — εἶδε τὴν σαύρα νὰ παίξει μὲ τὰ χορτάρια, τὴν χτύπησε δυνατὰ μὲ μιά πέτρα, τῆς ἀνοίξε μεγάλη πληγὴ εἰς τὸ πράσινο σῶμα, καὶ ὁρθὸ τῶρα κοντὰ τῆς παρακολουθεῖ μὲ γέλιο τὸ ξεψύχισμα τοῦ ἀκακοῦ ζῴου.

Γύρω τὰ λουλούδια φρίττουν ἕνα μικρὸ χαμομήλι προσπαθεῖ νὰ τῆς γίνῃ προσκέφαλο, μὴ κόκκινη παπαρούνα σκύβει καὶ χαϊδεύει ἐλαφρὰ τὸ πονεμένο σωματάκι ἢ πεταλούδα ποῦ περῶν σταματᾷ καὶ ἀνήσυχη πετᾷ ὀλόγυρα ὅτῃ σαύρα κιαυτὸ τὸ σκουλήκι βλέπει τὸ αἶμα κ' ἀνατριχιάζει· αἰσθάνεται τὸν πόνο τοῦ ζῴου καὶ λυπεῖται βαθειά. Μόνον τὸ παιδί στέκει ἐκεῖ ἀδιάφορο καὶ ἀναίσθητο. Ὡ! τὸ μικρὸ χαμομήλι, ἢ κόκκινη παπαρούνα, ἢ πεταλούδα ποῦ πετᾷ καὶ τὸ σκουλήκι ποῦ σέρνεται, εἶνε πολὺ μὰ πολὺ πῶ πονετικά ἀπὸ τὸν ὀρθὸ ἀνθρώπου.

Μιά ἀπὸ τῆς τελευταῖες χρυσᾶς ἀκτῖνες ποῦ ὄχνει ὁ ἥλιος εἰς τὸν κάμπο, στέλλει φιλήματα εἰς τὴν σαύρα, χαμογελαῖ εἰς τὰ λουλούδια ποῦ συμπονοῦν, καὶ κρούβεται γυήγορα ὅτῳ βουνό, γιὰ νὰ μὴν ὀρῇ τὴν ἀσχημὴ μορφή τοῦ σκληροῦ καὶ ἀναίσθητου παιδιοῦ.

Βάρνα τοῦ Κανάρη

ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Ἦτο βράδυ. Ἐξω ὁ βορρῆς φυσοῦσε ἄγρια καὶ λεπτὸ χιονόνερο ἐπιπτε.

Μέσα στὸ δωμάτιο καθήμεθα ἡμεῖς γύρω στὸ τραπέζι συνομιλοῦντες, ἐνῶ παρέκει δίπλα στὸ μαγκάλι, ἐκοιμᾶτο κουλουριασμένος ἀπὸ τὸ κρύο, ὁ σκύλος μας Ἐρμῆς.

Πῶ πέρα αἱ δύο μας γάτες, ἀγκαλιασμένες σφιχτὰ ἐκάθητό, μὴ τολμῶσαι νὰ πλησιάσουν τὸ μαγκάλι διὰ τὸν φόβον τοῦ σκύλου.

Φαίνεται ὁμως, ὅτι τὸ κρύο τὲς διεπέρασε πολὺ, διότι ἔξαφνα εἶδαμεν τὴν γεροντοτέραν νὰ πλησιάζῃ τὸν σκύλον νὰ ναβῇ εἰς τὴν ὄχλιν του καὶ νὰ κουλουριασθῇ.

Παραδόξως ὁμως ὁ Ἐρμῆς, ἀντὶ νὰ θυμώσῃ καὶ νὰ σηκωθῇ, ὅπως ἔκαμνε πάντοτε ὅταν τὸν ἐπλησίαζαν αἱ γάτες, φαίνεται θὰ ἔξαστάθῃ καλὰ, καὶ δὲν ἐκινήθῃ διόλου. Ἐνθαῶρονθεῖσα ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς πρώτης, πλησιάζει καὶ ἡ νεωτέρα, ἀναβαίνει καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ὄχλιν τοῦ

σκύλου καὶ κάθεται πλησίον τῆς ἄλλης. Καὶ ἔτσι ὁ Ἐρμῆς, ὅστις εἰς ἄλλην περιστάσειν θὰ ἔστειλε τὲς γάτες ἀπ' ἐκεῖ ποῦ ἦλθαν, τὴν φορὰν αὐτὴν, χάριν τοῦ συμπερόντος, ἐπρωτίμως νὰ σηκώῃ τὸσον βαρὺ φορτίον, καὶ νὰ διαψεύσῃ τὴν παροιμίαν, «σὺν τὸν σκύλῳ μὲ τὸν γάτῳ».

Ἡρωϊκὴ Σάμος.

ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ

Τῆς νίκης δὲν ἔσθυσαν Ἀκόμ' οἱ παῖνες Καὶ πένθιμ' ἀντήχησαν Θανάτου καμπάνες.

Λευκότερη γύρω μας Ἡ Νίκη πετοῦσε, Τῆ γύρ' ἀγκυλιάζοντας Πῶ χρόνια ποθοῦσε.

Κι' ἐτόνιζε θούρια Σ' ἀπόκοσμη λύρα... Ἐλλάδα μας, δύστηνη, Σὲ φθόνησε ἡ Μοῖρα!

Ἀπαίσιος, ἀσπλαγχνος Ὁ Χάρος σιμώνει Κι' ὁ δόξαυρος ἴσκιος του Τῆ Νίκη θολώνει.

Κι' ἀκούς, μ' ἐπινίκιους Τώρα ὕμνος ἀντάμα Ἀχ! πόνου παράπονο, Θλιμμένο ἕνα κλάμα.

Ἀκόμη βρῦζουσε Ὀριάμβου παῖνες, Μὰ σμίγεται ὁ ἀντίλαος Μὲ πένθους καμπάνες...

Κρητικοπούλα

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Δὲν περιγράφεται τὸ τί γίνεται καθὲ μέρα στὸ διάλειμμα τῶν 10, ὅταν ὁ κύρ Γεώργιος, ὁ ἐπιστάτης μας, πηγαινῆ γιὰ νὰ φέρῃ τὰ νέα τοῦ πολέμου. Ὅλοι μας στὴν ξώπορτα, μὲ φοβερὸ τὸν καρτεροῦμε καρδιακτῆ. Κι' ὅταν φαγῇ ἀπὸ μακρὰ μὲ τὸ ποδήλατό του, ὄλοι μὲ μιάς γυνομεθα μπροστά του καὶ «τί νέα», ὁ ἕνας, «τί χαμπάρια», ὁ ἄλλος, κατασαστίζομε τὸν φτωχὸ τὸν κύρ Γεώργιο. Ἄν δὲν μᾶς φέρῃ τίποτε, τοῦ καταβάζομε τὰ μούτρα, σὺν νὰ φραγῇ αὐτὸς ὁ καυμένος. Ἄν πάλι δὲν εἶν' εὐχάριστα τὰ νέα του — εὐτυχῶς ποῦ μιά, δύο φορὲς μόνον αὐτὸ συνέβη — ὁ θυμὸς μας δὲν ἔχει ὄρια καὶ ἄδικα τὰ βάζομε μαζί του. Μὰ σὺν εἶνε χαρμόσυνο, σὺν τὴν προχθεσινὴ μπροστὰ στὰ Γιάννανα, μεγάλη ἔκλειψεν νίκη, ποῦ οἱ βροχὲς μόνον κ' ἡ θύελλα γλυτώσανε

τοὺς Τούρκους, ἂ τότε, εὐθύς ὁ κύρ Γεώργιος γίνεταί ἀξιαγάπητος καὶ ὄλοι τοῦ γελοῦν, ὄλοι τὸν ἀγκαλιάζουν καὶ τρελλοὶ ἀπὸ χαρὰ τρέχουν, πηδοῦν, φωνάζουν... Κι' ὁ καλὸς μας ἐπιστάτης χωρὶς καμμία μνησικακία γιὰ τὰ παλιὰ μας μούτρα, ζήτω μαζί μὲ μᾶς κ' αὐτὸς βροντοφωνεῖ καὶ τρέμει τὸ σχολεῖο καὶ τρέμει γύρω μας τὸ πᾶν. Τὶ κομοχαλασιά, τί θεοπανηγύρι!

(Κύπρος) Ἑλλάς τοῦ Ῥήγα

Η ΜΑΝΑ

Μέσα στὸ ἔξομο σπῆτι ἔμεινε τώρα μόνη ἡ μάνα μὲ τὸν ἄρρωστο μοναχογιουτῆς!

Ὅσα κ' ἂν ἔκαμε γιὰ νὰ τοῦ ξαναδώσῃ τὴν ὕγιάν του, δὲν τὸ κατορθώσανε.

Ἄδικα ἢ ἐπιστήμη ἀγωνίσθη. Δὲν κατορθώσανε τίποτε! Τῆς τῆσαν καθαρὰ τίτ'. Δὲν ἔχει νὰ ἐλπίζῃ τίποτε.

Ἢ φοβερὴ ἀρρώστια προχωρεῖ χωρὶς νὰ λυπάται τὴν ὄμορφη, τὰ νεῖατα τοῦ παιδιοῦ, ποῦ ἀκόμη δὲν ἔκλεισε τὰ δέκα ὀκτὼ χρονάκια του, καὶ χωρὶς νὰ λυπᾶται τὴ δόλια του μονούλα ποῦ χάνει τὴ μόνη τῆς χαρὰ, τὴ μόνη τῆς ἐλπίδα!

Καὶ βλέπει τὸ παιδί τῆς νὰ μαραίνεται, βλέπει τὸ μοναξιβὸ τῆς νὰ χλωμιάζῃ ἡμέρα τὴν ἡμέρα.

Μὰ αὐτὴ ποῦ ἔχασε κάθε ἐλπίδα, αὐτὴ ποῦ ἔχει ἀνάγκη παρηγορίας, κρούβει βαθειὰ τὸν πόνον τῆς καὶ παρηγορεῖ τὸ ἄρρωστο παιδί τῆς. Πικρὸ χαμόγελο ἀνθίζει στὰ πικραμένα χεῖλιά τῆς σὺν βροῖσκειται μπροστὰ του καὶ πνίγει τὰ δάκρυα ποῦ ἔρχονται στὰ μάτια τῆς, μὲ λόγια γεμάτα ἀγάπη καὶ ἐλπίδα, αὐτὴ... ἢ ἀπελπισμένη. Προσπαθεῖ νὰ γλυκαίνη τῆς τελευταῖές του στιγμὲς μὲ τὴν ἐλπίδα. Μὲ τὴν πλάνα ἐλπίδα...

Εἶνε ἡ τελευταία καὶ ἡ πῶ μεγάλη θυσία ποῦ ἡ μητρικὴ τῆς καρδιά τοῦ προσφέρει· μὰ καὶ ἡ πῶ ὀδυνηρὴ γι' αὐτὴν...

Ἡ Ζιλὲ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας, ὁ διδάσκαλος παραδίδει:

— Ἡ τοποθεσία αὐτὴ ἀπέχει ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας 3 χιλιομέτρα.

Κ' ἕνας μαθητὴς διακόπτων, — Πεζὴ ἢ μὲ τὸν σιδηρόδρομον;

(Γεγονός). Ἐστία ὑπὸ τοῦ Ζηλωτοῦ τοῦ Δημοσθένους.

— Νίκο, εὐὸ ποῦ εἶσαι δυνατὸς στὴν πρόσθεσι: 5 λεπτῶν ψωμί, 10 λεπτῶν σβούτυρο καὶ 5 λεπτῶν ζαμπόνι, τί κάνουν;

Καὶ ὁ Νίκος: — Τί ἄλλο παρὰ ἕνα σάντουιτς;

Ἐστία ὑπὸ Χ. Βασιλείου.

ΓΕΝΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1912

(Συνέχεια, ἴδε σελ. 99)

Σήμερον ἔχομεν τὰ Βραβεῖα τῶν Ἐκλογέων. Ἡ διζυγὴ ἔδρανε πολλὴ διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν Ψηφοδελτίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πλείεστα δὲν ἦσαν συνταγμένα κατὰ τὸ ὑπόδειγμα ποῦ σὲς ἔδωσα. Καὶ αὐτὴν μὲν τὴν φορὰν ἐβασανίσθηκα ἀρετὰ, ἄλλην ὅμως... δὲν τὸ ξανακάνω. Διὰ τοῦτο ἐδήλωσα ὅτι εἰς τὸ ἔξῃ, Ψηφοδέλτια μὴ συνταγμένα κατὰ τοὺς ὅρους (πρῶτα τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλογέου, ἔπειτα τὸ ψευδώνυμόν του, ἢ ἔξῃ, ἢ διαμονὴν του καὶ τέλος τὰ ψηφίζόμενα ψευδώνυμα, το ἐν κάτωθεν τὸν ἄλλον, καὶ κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν), δὲν θὰ λαμβάνονται ὅτι ὄψει.

Ἡ διζυγὴ ἔγινεν ὡς ἔξῃ: Εἰς ὅλα τὰ ψηφοδέλτια, πλησίον εἰς κάθε ψηφίζομενον ψευδώνυμον (ἀποτυχόν ἢ ἐπιτυχόν ἀδιάφορον), ἐσημειώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων τὰς ὁποίας ἔλαβε τοῦτο κατὰ τὴν σχετικὴν ἐκλογὴν. Ὅσοι αὐτοὶ οἱ ἀριθμοὶ, καὶ ὄλον μὰζ', ἐνοεῖται, τῶν ψηφοδελτίων, ποῦ ἔστειλεν ἕκαστος κατὰ τὸ 1912, προστέθησαν, τὸ δὲ ἔθροισμα προσδιώχθη τὴν θέσιν τοῦ διαγωνιζομένου. Οἱ ἀριθμοὶ λοιπὸν τοὺς ὁποίους βλέπετε πλησίον ἐκάστου ὀνόματος, εἰς τὰ κατωτέρω Ἀποτελέσματα, εἶνε ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ ἀθροίσματα, ποῦ δίδουν καὶ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας. Παραδείγματός χάριν: Ἡ Πατρὶς μας Ἑλλάς ἔστειλε τέσσαρα ψηφοδέλτια. Τὰ ψευδώνυμα ποῦ ἐψήφισεν εἰς τὸ πρῶτον, ἔλαβαν, ὅλα μὰζ', ψήφους 566. Τὰ ψευδώνυμα τοῦ δευτέρου τῆς ψηφοδελτίου, ἔλαβαν 837, τὰ τοῦ τρίτου 750, καὶ τὰ τοῦ τετάρτου 1792. Προστέθη καὶ εὐρίσχω 3,945. Τοῦτο ἔγινεν δι' ὄλους. Ἐπομένως συμφέρον τοῦ ἐκλογέου εἶνε νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς ὅλας τὰς ἐκλογάς, διότι τότε ἔχει μεγαλύτεραν πιθανότητα ἐπιτυχίας.

Β') ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΕΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀθάνατο Ἑλληνοπούλο, γενικὸν ἄθροισμα 5,297 [20Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κύμα τοῦ Βοσπόρου, 5,196 [19Ε]. — Μενέλαος I Βεργωτῆς, 5,043 [19Ε]. — Ἑλληνικὸ Ἀεράκι, 4,989 [19Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βροτολογὸς Ἀρης, 4,895 [18Ε]. — Πηνελόπη Κορνάρου, 4,791 [18Ε]. — Κόρη τοῦ Βουνοῦ, 4,576 [17Ε]. — Ἀνδρέας E. Μαζαράκης, 4,321 [16Ε]. — Ἐνα Χιτωνάκι, 4,224 [15Ε]. Κώχημα τῆς Πατρίδος, 4,168 [15Ε].

ΕΠΙΑΙΝΟΣ (ἂπὸ [10Ε] εἰς ἕκαστον:) Πατρὶς μας Ἑλλάς, 3,945. — Βασιλίσσα τῶν Ζιφανίων, 3,944. — Ρόδου Μοσχοβόλημα, 3,825. — Φάων, 3,801. — Σουλφίς, 3,800. — Ροδοπαῖος Ἑλληνοπαῖς, 3,737. — Βάρνα τοῦ Κανάρη, 3,688. — Ἀλύτρωτος Ἑλλάς, 3,573. — Γαλήνη, 3,091. — Γλυκεῖα Ἑλλάς, 3,078. — Ἀρης, 3,009. — Νέικε, 2,990. — Πανελλήνιος Πόθος, 2,944. — Ονειρεμένη Πατρίδα, 2,910. — Λαφροστεφῆς Ὀλυμπιονίκης, 2,836. — Ἑλλάς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, 2,819. — Φέλας τοῦ Μοσχοβόλου, 2,575. — Ἡρωὶς τοῦ Σουλίου, 2,551. — Δωδωναῖος, 2,551. — Πανελλήνιος Πόθος, 2,544.

Συγχαίρω τοὺς βραβευθέντας καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ ζητήσουν τὰ βραβεῖά των καὶ νὰ σταίλουν τὰς φωτογραφίας των, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς προκηρῆξεως (ἴδε σελ. 52 τοῦ 1912).

Ἡ Διαπλάσις

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθήραι, 38 ὁδὸς Ἐδριπίδου τὴν 12 Μαρτίου 1913.

ΤΗΝ Τετάρτην ἔγινεν ἡ μεγαλοπρεπὴς καὶ πάνδημος κηδεῖα τοῦ πολυκλαύστου Βασιλέως μας Γεωργίου. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὰ καταστήματα ἦσαν κλειστά καὶ ὄλα αἱ ἐργασίαι εἶχον διακοπῇ. Διὰ τοῦτο, ἐνῶ τὸ φυλλάδιόν τῆς Διαπλάσεως τῶν κτύπωνται συνήθως τὴν Πέμπτην, τὸ σημερινὸν ἐτυπώθη τὴν Παρασκευῇ. Ἐπομένως οἱ συνδρομηταὶ τῶν Ἑπαρχιῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὄλα τὸ λάβουν μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἀργότερον τοῦ συνήθους.

Ἐνα λάθος: Εἰς τὸν ὅτ' ἀριθ. 166 Ἀστέρτα τοῦ 16ου φύλλου αἱ διαγινόμεναι λέξεις ἀποτελοῦνται ἀπὸ 7 γράμματα ἐκαστὴ καὶ ὄχι ἀπὸ 8. Περισεύει λοιπὸν ἕνας ἀστερισκὸς εἰς κάθε λέξιν, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀδύσσετε, διὰ νὰ εὐρετῆ τὴν ὀρθὴν λύσιν.

Καμμία ψυχρότης, Διηγῶν τῆς Νεολαίας. Σοῦ ἀπάντησα μόνον μὲ λίγα λόγια, ἐπειδὴ τὴν ὄραν ποῦ ἤλθε στὰ χεῖρά μου ἡ ἐπιτολιῶ σου, δὲν εἶχα τόπον διὰ περισσώτερα. Μὰ εἶνε δυνατόν νὰ μὴ σ' ἀγαπῶ, ἀφοῦ σὺ μάγαπᾷς τόσον;

Ἐστειλα, Στρατηλάτα Μακεδονίας, καὶ σ' εὐχαριστῶ διὰ τὸ προσέδωκεν ἔσπαθῶμα. Τὸ ποιηματάκι σου Ἡ ἀνατολὴ δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὸ ἐγκρίνω, διότι: εἶχε πολλὰ μετρικὰ λάθη. Δὲν ξέρεις ἀκόμη νὰ γράφῃς στίχους; ἄλλ' αὐτὸ, εἰς τὴν ἡλικίαν σου, δὲν εἶνε παραξένον πόσοι μεγαλύτεροί σου δὲν ξέρουν ἀπίσης!

Τρελλὴ Ναυτοπούλα, μόνον αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον εἶνε ἰδιότυπον σου. Χρυσάλλης τοῦ Κάμπου εἶνε ἄλλη φίλη μου, ὅστε δὲν πρέπει νὰ τὸ μεταχειρισθῇς πλέον. Τὰ ἔλαβα ὅλα σου μὲ ἔσπευξα κ' εὐχαριστῶ μὴ λησμονῆς ὄμως, ὅτι αἱ λύσεις τῶν Ἐβδῶν. Διαγωνισμῶν πρέπει νὰ συνοδεύονται μὲ δεκάλεπτον γραμματόσημον.

Τὶ παραδείσος εἶνε αὐτὸς, ὅπου θὰ περάσῃς, Ἀνακία, τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα; Ἀληθὴς δ' ἔχθρῶσα, ὅταν εἶδα τὴν εἰκόνα τοῦ δελταρίου σου. Ναι, εἶδες; τὸ δυστόχημα ἔλα τὸσο φοβερόν, ὅστε εἰς τὴν ἀρχὴν κανεὶς δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὸ πιστεῖται.

Χαίρω πολὺ διὰ τὴν ἀπόφασίν σου, Δύγαμης τῆς Θελήσεως, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράψῃς συγνά. Ἐκαμες πολὺ καλὰ ποῦ ἔπαυσε πλέον νὰ διαδύχῃς 6,666 ἀκτῆλα διὰ τὴν ἡλικίαν σου, τὰ ὅποια, καθὸς ἐπιπαμῆν, βλάπτουν. Ναι, καὶ ἀγγλικῆς μεταφράσεως διαγωνισμὸς ὄλα γίνῃ. Ὅσον διὰ τὸν ὄρον, περὶ τοῦ ὁποῖου μ' ἔρωσας, νομίζω ὅτι λέγεται ὑπὸ σμίκρυνσιν. Πῶς; τὸ λέγων κοινῶς οἱ ζωγράφοι; δὲν ξέρω.

Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐσπαθῶμα καὶ τὰς ἐνεργείας, Ἡσὼ τῆς Ἀθήρας. Δὲν ἐννοῶ ὄμως τί ὀδηγίας ζητεῖς διὰ τὸν Σύλλογον. Ναι, θὰ μαζεθῆτε μερικὰ καλὰ παιδιὰ καὶ θὰ ἐργάζεσθε, βοηθούμενοι ἀμοιβαίως, πρὸς τὴν δύναν τὸν περιοδικὸν μας εἰς τὴν πόλιν σας καὶ ἄλλου. Χαίρετίσματα εἰς τὸν νέον φίλον.

Ἀνόρθωσας, τὰποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Ἀύσεων θὰ δημοσιευθῶν μετὰ τῆς σαρὰς μῆνας καὶ τότε μόνον ὄλα ἴδῃς κατὰ πόσον αἱ λύσεις σου εἶνε ὀρθαί. Δὲν εἶδες εἰς τὸν ὀδηγόν τοῦ Συνδρομητοῦ (Κεφ. Η') ὅτι αἱ προτάσεις τῶν Μ. Μυστικῶν δημοσιεύονται ἐπὶ πληρωμῇ;

Ὅσον περὶ τὸ καριό, τόσον περισσώτερον μάγαπᾷ ἡ Ἐὐθυμὴ Βοσκοπούλα καὶ βλέπει, λέγει, ὅτι «δὲν δύναται πλέον νὰ ζῇ χωρὶς νὰ εἶνε συνδρομητρία μου. Διὰ τοῦτο δὲν θὰ περᾶσῃ ἔτος χωρὶς νὰ μὲ λαμβάνῃ.» Φίλη μου Δ. E., ἄλλη εἶνε ἡ Ἀπελευθέρωσις.

ὀσθηθεῖσα Μακεδονία ποῦ εἶδες εἰς τὸν Γ' Ἐπαῖνον τῶν Λευκῶν Ἀλέξων. Σὺ εἶσαι Ἐλευθερωθεῖσα Μακεδονία καὶ αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον νὰ μεταχειρισθῇσαι.

Μεγάλῃ Καρδίᾳ, λοιπόν! αὐτὸ σοῦ ἐδιὰλεξα. Σάρεσι; Γράφε μου... Κέφι ἔχω πάντα τόπος μου λείπει καμμία φορά.

Ὁραῖας ἐπιστολάς διὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως μας ποῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἔδδομα καὶ οἱ ἔξῃς: Ἀτρόμητος Σωφροδέτις, Ὀνειρωδὲς Βάλς (τὰ ζητηθέντα ἐστάλησαν), Φιλόπατρις Καρδία, Ἐθνικὴ Παλιγγενεσία καὶ Ἐξορίστος Ἀνθίς.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: Ὁ Βασιλεὺς πέθανεν τῆς Ραζεντᾶς. — Οἱ ἄγνωστοι ἤρωες τῆς Μπουμπουλίας. — Ἀνοίξεις τῆς Σημάτων τοῦ Ἀβέρωφ. — Διάφορα τοῦ Φάωνος. — Κωμωδία τοῦ Ρόδου Μοσχοβόλημα. — Μενεξέδες καὶ Πρόσφυγες τῆς Ἀναμῶσεως τῆς Θελήσεως. — Ἀναμνήσεις τῆς Ὑμῆς Στοιγῆς. — Ἰστορικὰ Ἀνέκδοτα καὶ ἄλλα μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: Ὁ θάνατος τοῦ Γεωργίου (ἔτεχναι στίχοι). — Ἀνοιξιάτικο Ἀεράκι (ἐκτενές). — Ἄη μὲ ληθμονεῖ (ἀκατάλληλον θέμα.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅθεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοεῖται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τὸ δικαίωματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανοεόμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1912. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ ἀνήκουν εἰς ἀνόμοια, καὶ ὄλα ἀπὸ κ. εἰς κορτίαι.]

Νέα ψευδώνυμα: Ἡσὼς τοῦ Μαιώνιον, α. (Γ. Π.) Ἀγγελῶδι, κ. (ΧΦΩ) Τολμηρὸς, Ἀερόπρος, α. (Θ. Π.) Μεγάλῃ Καρδίᾳ, κ. (Χ. Ψ.) Βαρώνας Δελαπειῶν, α. (Τ' γινεται Κόρημα Καυτί); Νόστιμον Ἡμαρ, κ. Ψυχολαμῖς κ. (Ι. Σ.) Ἑλληνικὸν Μεγαλειόν, κ. (Μία) Ἡρωϊκὴ Πάργα, κ. (—); Ἀνανεώσιες ψευδωνύμων: Ἀθῶν τῆς Ἀνοίξεως, κ. Βροτολογὸς Ἀρης, α. Γαλανόλεσκον Ἀθάραον, ἂ. Δαιμόνιον Πνεῦμα, α. Μικρὸς Περσολήτης, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Ὅδεμα πρώτασις δημοσιεύεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τὸ ἀντικείμενον ὡς ἔξῃ: Διὰ τὰς πρώτας τρεῖς πρώτασις ἐκάστου φύλλου λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπὶ πλεον τοῦ αὐτοῦ φύλλου, 5 λετὰ ἢ λέξεις. — Προτεινόμενον μόνον οἱ ἐχοντες ψευδώνυμον ἰσχύουν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τὸ ἐξῆς ἔτος. Πρωτάσις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηγορημένα, δὲν δημοσιεύονται. — Ὁ ἐντός παρενθῆσεως ἀριθμὸς σημαίνει πόσα τετράδια δὲν ἀνταπέδωσαν εἰς αὐτὸ ὁ ἀποτεινόμενος.]

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Φιλόπατρις Καρδία (0) μὲ Σπάρτην τοῦ Διαδόχου, Ἐθνικὴν Αἴγλην. — ἡ Ἀπελευθερωθεῖσα Ἑλλάς (0) μὲ Γλυκοκόρημα. — ἡ Ἀφελὴς Σανθούλα (0) μὲ Βουνὸ τῆς Μαρωλίας, ἢ Ἑλληνικὸν Σιγρᾶν, Ἐανδρόλαν Μάγισσον. — ἡ Ἀνδ' Ἀλβὸς (0) μὲ Τσουκνίδαν, Ἀθανάσιον Διάκον, Ἡροῦδα

